

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2019
ROČNÍK 25
NEPRODEJNÉ

4

WWW.PRAHA15.CZ

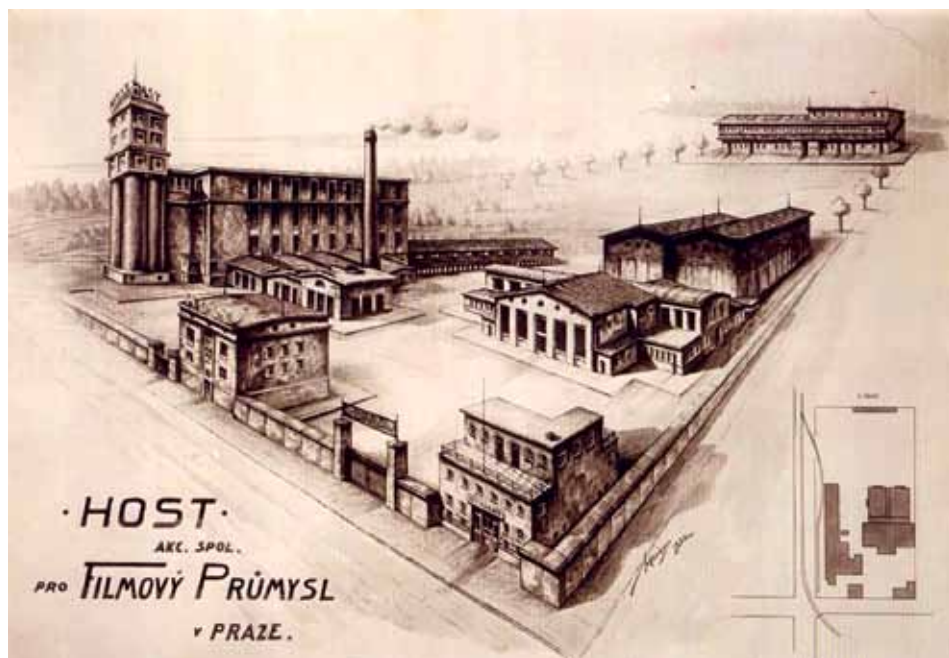
**ŽIJÍ MEZI NÁMI
MILOSLAV RÝDL**
Rozhovor

**HOST - RESTAURACE
FILMOVÝCH HVĚZD**
Historie

**VELIKONOCE
JARO JE TU!**

Největší konkurence Barrandova se představuje. Restaurace s hotelem stojí v nejbližším rohu

Na nejmodernější kuželník zvala místní restaurace v roce 1934 (Expres)

HOST – RESTAURACE FILMOVÝCH HVĚZD 15. ČÁST

Restaurace navzdory všemu lákala hosty i politiky na nejkrásnější restaurační a kavárenské zahrady. Ale to už přichází válka, prodej firmy, požár, zestátnění a nakonec i zrušení restaurace. A přesto znovu ožila jako jídelna, která pamatuje hvězdy stříbrného plátna.

Dnes se v putování po hostivařských hospůdkách a vinárnách zastavíme u podniku, který stál od ostatních maličko stranou, vynechat ho však nemůžeme. Jedná se o restauraci a hotel Host, jež byly součástí filmových ateliérů. Jak ale uvidíme, lákaly i hostivařské sousedy. A vlastně tak trochu plní účel dodnes, kdy v části jejich někdejších prostorů funguje jídelna U Ateliérů.

U historie samotného Hostu jsme se zastavili v minulém čísle našeho seriálu, připomeňme, že značka Host patřila nepříliš úspěšným Hostivařským mlýnům a pekárnám (1920–1926), které zkrachovaly, a majetek firmy byl v době hospodářské krize rozprodán. V roce 1932 došlo k ustavující valné hromadě a nedaleko nádraží vznikla – opět pod názvem Host – akciová společnost na výrobu filmů. Ateliéry byly dokončeny v říjnu 1934.

Ateliéry s nádražím spojovala vlečka

Tři ateliéry, synchronizační studio, bazén, šedesát sáten, dvanáct dalších místností pro

Objekt původních pekáren v pozadí za hostivařskou sklárnou (30. léta)

pracovníky, vše na 20 000 metrech čtverečných. Praktické bylo, že s nádražím ateliéry spojovala vlečka. A co je podstatné pro nás, součástí areálu byla též nová budova s restaurací a hotelem. Moderní funkcionalistická stavba s čp. 660 vyrostla u silnice v opačném rohu než původní mlýn s věží. Jako nájemce se o hostinec i hotel staral brněnský hoteliér Stanislav Schützmeister. Otevření ateliérů dokonce krátce předběhl, což jistě dobře udělal. Nové dítě se totiž rodilo

ztěžka, konkurence Barrandova málem skončila dříve, než vůbec začala, čemuž jsme se opět věnovali v předešlém díle našeho seriálu.

Pohostinství Host bylo zprvu na ateliérech nezávislé, pouze platilo nájemné. Zdánlivý zlatý důl ovšem zejména hotel málem pohřbil. Důvodem bylo právě průběžné zadlužování, odkládání filmování, stávkování, a tak neměl přirozeně ani hotel své zákazníky. Výletníci

Miloš Havel z Barrandova (uprostřed) u někdejší konkurence během natáčení komedie *Ryba na suchu* (1942). Vlevo Vlasta Burian, vpravo režisér Vladimír Slavínský

do průmyslové části Hostivaře nezabloudili a místní lidé hotel pochopitelně nepotřebovali už vůbec. Vše směřovalo ke krachu, nakonec i hotelu pomohl Jan Antonín Baťa, resp. jeho firma, která podnik převzala spolu s celými ateliéry a úžeji je vlastnický propojila. Novým správcem restaurace se stal Jaroslav Čáslavský. Podnik nebyl malý, hostinec měl čtyři místnosti a hotel nabízel patnáct pokojů.

V roce 1933 zde Československá národní demokracie v restauraci pořádala přátelský večírek, kam zvala všechny hosty, nejen své voliče. I v dalších letech tady (z této strany vzniklé) Národní sjednocení pořádalo akce i své schůze. A nejenom oni.

Podnik měl zprvu na starosti zmíněný hoteliér Stanislav Schützmeister, který navazoval na své renomé z Brna, kde pracoval v hotelové

Původní dřevěné budovy filmových ateliérů zničené požárem v roce 1945

restauraci a vinárně Plzeňský dvůr. Krátce před dokončením ateliérů 6. května 1934 proběhl v Hostivaři koncert k zahájení provozu restaurační zahrady, na který lákala i novinová inzerce. „Otevření nejkrásnější restaurační a kavárenské zahrady ve filmových ateliérech Host v Hostivaři,“ četli lidé na reklamním poutači v *Expresu*. „Úplná hudba poštovních a telegrafních zřízenců z Prahy...“ A navrch pan hoteliér přidal svou chloubu: „nejmodernější kuželník“. V archivu se dokonce dochovaly jeho stavební plány. Kuželník stál po východní straně domu, zatímco zahrada na západní.

Konkurence Barrandova ztelně kulhala

Brzy po otevření restaurace se tedy koncem roku 1934 konečně začalo souvisle filmovat. Konkurence Barrandova rozbíhala provoz, ale ztelně kulhala. Pro srovnání: v roce 1937 natočil Barrandov třicet pět filmů, zatímco Host čtyři. Předběhla jej i další nová filmařská firma Foja z Radlic, která připravila osm celovečerních snímků. Restaurace i hotel přesto přežily a prestiž Hostu postupem času přece jen stoupala. Natáčela zde celá plejáda slavných prvorepublikových herců i režisérů, můžeme jen spekulovat, kteří z nich se zašli občerstvit do místní restaurace.

Přij. ihned uředníol 1945 na kuchafství. Hotel „Host“ Hostivař.

Hledá se pomoc do hotelové kuchyně, Národní politika, 1937

Hostivařské ateliéry i jejich zázemí přečkaly druhou válku, v roce 1945 se zde natáčel první film po osvobození, *Průlom* s Jindřichem Plachtou v hlavní roli (režie Karel Steklý). Zato jejich existenci málem ukončil závěr roku 1945, kdy zde vypukl mohutný požár a velká část ateliérů lehla popelem. Hrotící se budovy snímaly filmové kamery a mezi přihlížejícími zahlédneme dokonce básníka Vítězslava Nezvala. Spekulovalo se o nehodě i úmyslné sabotáži, kterou v rámci dobové propagandy vydatně podporovalo Rudé právo, protože ateliéry již byly znárodněny. Katastrofu se ale podařilo překonat, peníze na výstavbu nových budov se získávaly pomocí darů, loterií i věnovanými mzdami. Byl to právě Vítězslav Nezval, který přišel ateliéry slavnostně znovuotevřít a brzy se natáčely další filmy, jako *Znamení kotvy* (r. František Čáp, 1947) nebo *agitka Pan Novák* (r. Bořivoj Zeman, 1949). V té době si studia pronajímali také sovětsí filmaři.

Ateliéry Hostivař fungují dodnes

Ateliéry Hostivař, jako součást firmy Barrandov Studio, fungují pochopitelně dodnes. Natáčely

se zde interiéry i mnoho dalších oblíbených filmových klasik, namátkou: *Byl jednou jeden král*, *Baron Prášil*, *Cesta do pravěku*, *Vyšší princip*, *Dobře placená procházka*, *Konec agenta W4C* prostřednictvím psa pana Foustky, *Svatba jako řemen*, *Slasti Otce vlasti*, *Ucho*, *Ecce homo Homolka*, *Šest medvědů s Cibulkou*, *Božská Ema* a mnoho dalších.

Kuriozitou zůstává, že v bývalé sýpce, v dominantní budově s čtvercovou věží, byl na konci 40. let zřízen Ústav atomové fyziky a byl sem umístěn náš vůbec první jaderný urychlovač. Na co všechno se budova parního mlýna nevyužívala!

Prostory někdejší restaurace i dnes slouží svému původnímu účelu, je zde stravovací jídelna (bistro) *U Ateliérů*. „*Do jídelny chodíme rádi*,“ čtete v internetové recenzi příspěvek jednoho z uživatelů serveru Zomato, který si sice postěžoval na časté opakování vařených jídel, nicméně dodal: „*Na veselý personál nejde říct nic pohoršujícího*.“ A pro úplnost: Další hospůdku, přesněji tzv. klubovou restauraci (pro sedmdesát hostů) s názvem *Gatteo* najdeme o kousek dál přes ulici, rovněž v pronájmu ateliérů. Čepují zde kácovské pivo a potkat u něj můžete i hvězdy seriálu *Ordinace v Růžové zahradě* nebo *Ulice*, které se v Hostivaři v současnosti natáčejí.

● Lukáš Berný, z knihy *Toulky Prahou 15*

V dominantním sílu někdejších mlýnů, jedné z nejzajímavějších budov Hostivaře, dnes sídlí kanceláře (foto Marie Zdeňková)